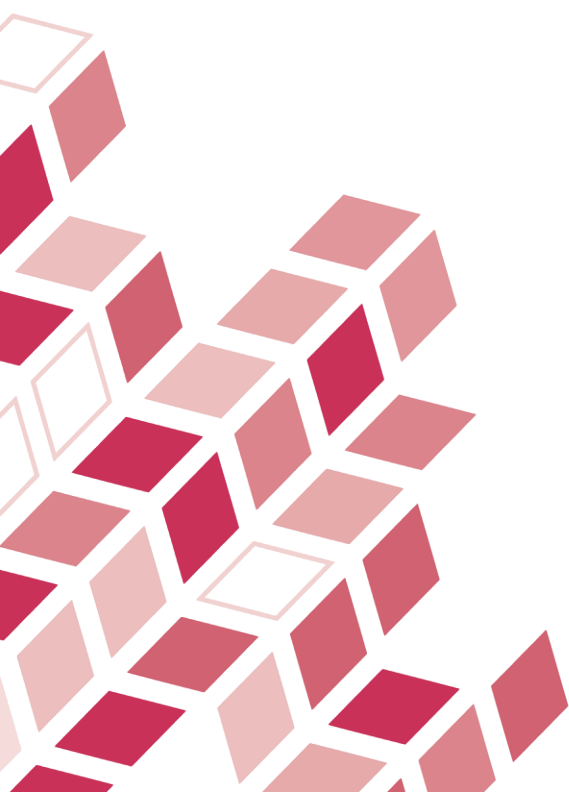

NOKUTS tilsynsrapporter

Innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor

Ph.d.-studium ved Høgskolen i Lillehammer

Desember 2011

Institusjon:	Høgskolen i Lillehammer
Studietilbud:	Innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor
Grad/Studiepoeng:	Ph.d-studium, 180 studiepoeng
Dato for vedtak:	15.12.2011
Sakkyndige:	Professor Bjørn T. Asheim, Lunds Universitet, Sverige Professor Marianne Ekman Rising, Kungliga Tekniska högskolan, Sverige Professor Bo Edvardsson, Karlstads Universitet, Sverige Ph.d-student Rannveig Røste, Handelshøyskolen BI
Sekretær:	Stipendiat Ingrid Helene Garmann Johnsen
Saksbehandler:	Seniorrådgiver Berit Kristin Haugdal
Saksnummer:	11/197

Forord

NOKUTs tilsyn med norsk høyere utdanning omfatter evaluering av institusjonenes interne system for kvalitetssikring av studier, akkreditering av nye, og tilsyn med etablerte studier. Universiteter og høyskoler har ulike fullmakter til å opprette studietilbud. Dersom en institusjon ønsker å opprette et studietilbud utenfor sitt fullmaktsområde, må den søke NOKUT om dette.

Herved fremlegges rapport vedrørende søknad om akkreditering av ph.d. i innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor ved Høgskolen i Lillehammer. Vurderingen som er nedfelt i tilsynsrapporten er igangsatt på bakgrunn av søknad fra Høgskolen i Lillehammer. Denne rapporten viser den omfattende vurderingen som er gjort for å sikre utdanningskvaliteten i det planlagte studiet.

NOKUTs konklusjon er at det omsøkte ph.d.-studiet innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor (INTOP) ved Høgskolen i Lillehammer tilfredsstiller kravene i Forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning. Studiet blir dermed akkreditert.

Vedtaket er ikke tidsbegrenset. NOKUT vil imidlertid følge opp studietilbudet gjennom et oppfølgende tilsyn etter 3 år.

Oslo, 15. desember 2011

Terje Mørland
direktør

Alle NOKUTs vurderinger er offentlige og denne samt tilsvarende tilsynsrapporter vil være elektronisk tilgjengelige på våre nettsider www.nokut.no.

Innhold

1	Informasjon om søkerinstitusjonen og søknaden	1
2	Beskrivelse av saksgang.....	5
3	Innledende vurdering	7
4	Sakkyndig vurdering	7
4.1	Grunnleggende forutsetninger for akkreditering	9
4.2	Plan for studiet.....	12
4.3	Fagmiljø tilknyttet studiet.....	20
4.4	Støttefunksjoner og infrastruktur	27
	Samlet konklusjon	28
5	Institusjonens kommentar.....	30
6	Sakkyndig tilleggsvurdering	31
7	Komiteens endelige konklusjon	31
8	Vedtak	32
9	Dokumentasjon	32

1 Informasjon om søkerinstitusjonen og søknaden

Høgskolen i Lillehammer (HiL) startet opp i 1970 (da som Lillehammer Distriktshøgskole), og har som sitt formål å drive høyere utdanning og forskning. Høgskolen har ca. 4500 studenter, 700 av dem er deltids- og fjernundervisningsstudenter, og over 300 tilsatte. (Info hentet fra www.hil.no).

HiL har delt den faglige virksomheten i fem avdelinger, Avdeling for pedagogikk og sosialfag (APS), Avdeling for samfunnsvitenskap (ASV), Avdeling for økonomi- og organisasjonsvitenskap (ØK.ORG), Avdeling for TV-fag (TVF) og Den norske filmskolen (DNF). I tillegg t har høgskolen oppdragsenheten Senter for livslang læring (SELL).

Som høyskole har ikke Høgskolen i Lillehammer selvakkrediteringsfullmakt for studier i tredje syklus. Høyskolens interne system for kvalitetssikring ble godkjent i 2009. Høyskolen har fått akkreditering av NOKUT for følgende studier:

- Master, Helse- og sosialfaglig arbeid med barn, unge og deres familier, 2003
- Master, Velferdspolitikk, 2003
- Master, Europeisk integrasjon, 2005
- Master, Film- og fjernsynsvitenskap, 2005
- Master, Spesialpedagogikk, 2005
- Master, Velferdsforvaltning, 2005
- Master, Innovasjon og næringsutvikling, 2006
- Master, Fjernsynsproduksjon, 2006
- Master, Moderne forvaltning, 2006
- Master, Helseledelse, 2010
- Ph.d, Barn og unges deltakelse og kompetanseutvikling, 2010

Deler av fagmiljøene ved Avdeling for Økonomi- og organisasjonsvitenskap (Økorg) og Avdeling for Helse og sosialfag (AHS) ved HiL har gått sammen om å utvikle doktorgradsutdanningen Innovasjon i tjenesteyting - i offentlig og privat sektor. Over tid er det bygget opp faglig kompetanse til å kunne håndtere både undervisning og forskning innen dette fagfeltet. Programmet er flerfaglig: økonomi, statsvitenskap, sosiologi og geografi er representert. Det er også utviklet masterutdanninger som bygger opp om ph.d.-satsingen.

Høgskolen i Lillehammer søkte til søknadsfristen 15. mars 2011 om akkreditering av ph.d-studiet Innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor, 180 studiepoeng. Dette er andre gangs vurdering av dette studietilbudet (første gangs søknad behandlet i 2008/2009).

Høgskolens omtale av studiet og søkerinstitusjonens begrunnelse for søknaden

Tjenesteproduksjon har stor samfunnsøkonomisk betydning. Tjenestesektoren omfatter en vesentlig del av den økonomiske aktiviteten i moderne samfunn (Miles 2005). Det brukes i dag store ressurser på innovasjon både i privat og offentlig tjenesteyting. Det synes likevel å være dårlig samsvar mellom den store fornyings- og innovasjonsaktiviteten i samfunnet, også på tjenesteområdet, og forsknings- og kunnskapsoppbyggingen på feltet. Det gjennomføres for eksempel mange studier og evalueringer av reformer i offentlig sektor, av reorganisering av tjenester osv., men lite av dette settes inn i et innovasjonsperspektiv.

Innovasjonsforskningen var opprinnelig konsentrert om prosessinnovasjoner i vareproduksjon (teknologiske og organisatoriske). Produktinnovasjoner innen vareproduksjon ble senere et sentralt forskningsområde (Edquist, Hommen & McKelvey 2001). Selv om det har vært en økning de siste årene, har det vært gjort forholdsvis lite forskning på tjenesteinnovasjoner, og enda mindre på tjenesteinnovasjoner i offentlig sektor. Vårt doktorgradsprogram vil bidra til å styrke dette.

I privat tjenesteyting er behovet for innovasjon et spørsmål om å overleve i en markedssituasjon, om betingelser for arbeidsplasser, inntektsgrunnlag og levedyktige lokalsamfunn. I følge sentrale politiske dokumenter er styrking av konkurranse- og innovasjonsevne nødvendig bl.a i St.meld. nr 7 (2008-2009) ”Innovasjonsmeldinga”. I offentlig sektor er det et politisk krav om innsparinger, effektivisering og nye løsninger som fungerer som den viktigste drivkraften for at offentlig sektor også er i kontinuerlige omstillings- og fornyingsprosesser. I St.meld. nr 7 (2008-2009, 6) står det *”Offentlig sektor står overfor voksende oppgaver i årene som kommer og må stadig fornyes for å videreutvikle velferdssamfunnet over hele landet”*. ”Forskningsmeldinga” (St.meld. nr 20 (2004-2005)) la vekt på forskning som virkemiddel for fornyelse av offentlig sektor.

Når innovasjonsprosesser er så sentrale og nødvendige i samfunnet, er det spesielt viktig med systematisk kunnskapsoppbygging. Å utvikle kunnskap og kompetanse om tjenesteinnovasjoner er ikke bare nødvendig på grunn av sektorens betydning for verdiskapning og velferd i bred forstand, kostnadene ved og omfanget av fornyingsarbeidet er så stort at behovet for kunnskaper om gjennomføring og utfall av slike prosesser og tiltak vil være økende. Doktorgradsprogrammets ambisjon er å bidra til å utvikle systematisk kunnskap om hva som hemmer og fremmer innovasjon i tjenestesektoren.

Innovasjon blir i dag tematisert gjennom egne sentre, administrative stillinger og studieemner ved flere universiteter og høyskoler. I følge ”Stjernøutvalget” (NOU 2008: 3) kan dette ses som en avspeiling av

ønsket om at utdanning og forskning også må ha en instrumentell rolle i næringsutviklingen.

Norges forskningsråd lyste i 2010 ut midler til oppretting av sentre for forskningsdrevet innovasjon. Handelshøgskolen i Bergen fikk tildelt et slikt senter på området tjenesteinnovasjon. Vi ser dette som et tegn på programområdets aktualitet. Det er flere fagmiljøer som nå setter tjenestesektoren i fokus, og vi ser store samarbeidsmuligheter fremover. Aktualiteten understrekes også gjennom regjeringens ”Handlingsplan for entreprenørskap i utdanningen” (2009 - 2014) (KD 2009). Her settes som hovedmål at alle studenter innen høyere utdanning innen 2012 skal få kompetanse knyttet til nyskaping og innovasjon.

Ulike satsinger på tjenesteinnovasjon er stadig i hovedsak rettet mot privat tjenesteyting. Som en oppfølging av sitt ansvar for forskning og innovasjon i offentlig sektor bestilte Norges forskningsråd en utredning om planer og strategier for omstillinger i statlig sektor (Statskonsult 2006). Med begrunnelse i et stort utviklings- og forskningsbehov og også som en oppfølger av programsatsingen ”Fornyning og innovasjon i offentlig sektor” (1997-2001) forsøkte Forskningsrådet å få til en større satsing på ”Verdiskaping og innovasjon i offentlig sektor” (VIOS) i første halvdel av 2000 tallet (Norges forskningsråd 2004; Røste & Godø 2005). Dette lyktes ikke, og vi oppfatter at det er desto større behov for en doktorgradssatsing som nettopp inkluderer offentlig sektor.

Dette er en revidering av en søknad som ble trukket etter at NOKUTs vurderingskomite avgav sin endelige rapport 1.7.2009. Vi har i den foreliggende søknaden imøtekommet alle innvendingene fra den forrige komiteen. Her redegjøres det for hovedgrepene i revisjonen:

Avgrensning av feltet

I NOKUTs vurdering av den forrige søknaden påpekes det at navnet er for bredt, og at også fagfeltet er for bredt i forhold til fagmiljøets kompetanse. Tittelen er nå ”Innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor”. Fagområdet er dermed serviceinnovasjon, og med det avgrenser vi oss fra å dokumentere kompetanse på mange av de områder komiteen henviser til som dårlige dekket. Komiteen nevner også at det ikke gis noen presentasjon av forskning innen service, som vil være relevant. Dette skulle nå være godt ivare tatt i den generelle presentasjonen, og også med dokumentasjon til egne arbeidere (se 4-2(3)). Vi la i forrige søknad betydelig vekt på innovasjon i offentlig sektor, som et område vi ønsket å rette oss mot, og som en avgrensning. Dette står fortsatt ved lag, men vi har sett at skillet offentlig/privat blir mindre tydelig ved at en del tjenester er blandingsformer, noe ikke minst governance-tenkningen har bidratt til (se 4-2(1)). Hvis vi skal fange

inn dette samspillet kan vi ikke avgrense oss til offentlig sektor. Skillet mellom offentlig eller privat tjenesteproduksjon er ofte også et spørsmål om politisk valg av fordelingsmekanisme (stat/marked), noe som gjør at samme problem løses ulikt.

Presisering av innovasjonsforskning

Det var en diskusjon i forbindelse med forrige vurdering hvorvidt en kunne ha drevet innovasjonsforskning uten å ha brukt innovasjon som begrep. Mange i staben har arbeidet med omstilling, endring, fornying og entreprenørskap uten å ha brukt innovasjonsbegrepet eksplisitt. Med de sentrale definisjonene som er brukt i 1.1. er det klart at flere av disse prosjektene faller innenfor definisjonene. At vi har arbeidet på relevante fagområder, og ønsker å rette oss spesifikt mot innovasjonsforskning, slik dette fagfeltet nå er utviklet, har vært en viktig begrunnelse for å søke godkjenning av ph.d.-programmet. Fortsatt vil det være slik at vi må søke om finansiering fra programmer som ikke direkte (eller bare) går på innovasjon. Det vil da være fagmiljøets utfordring å sikre at slike prosjekter også blir innovasjonsrelevante.

Styrking av Staben

Et tredje grep er at staben er styrket. Vi mener det vil framgå av søknaden med vedlegg at HiLs egen kompetanse er styrket siden forrige søknad. Høgskolen har også knyttet til seg professor Charles Edquist, leder for Centre for Innovation, Research and Competence in the Learning Economy (CIRCLE) ved Lunds Universitet, og førsteamanuensis Lars Fuglsang, Institutt for Kommunikasjon, Virksomhed og Informationsteknologier ved Roskilde Universitet (RUC). Begge er tilsatt i 20 %-stillinger. En viktig oppgave for dem har vært å bidra til at HiL gjør de "riktige grepene". Relevante spørsmål har også vært diskutert i det internasjonale forskernettverket vi deltar i gjennom EU-prosjektet ServPPIN (se vedlegg 3). Videre har høgskolen tilsatt en professorstipendiat, og i tillegg lyses det nå ut et professorat i tjenesteinnovasjon. Stillingsutlysningen blir skrevet på engelsk for å nå fram til en større søkergruppe. Søknaden om akkreditering vil også bli oversatt til engelsk for å benyttes i arbeidet med å videreutvikle internasjonale nettverk. Oversettelsen er dermed et signal om at vi ønsker å delta i den internasjonale fagutviklingen. De gjennomførte styrkingstiltakene er i tråd med anbefalingene fra den forrige komiteen (pkt.2.3). Vi mener at dette gir oss etterspurt spisskompetanse, i tillegg til at stipendiatene våre etter hvert vil bidra positivt.

Publisering

Komiteen la betydelig vekt på publisering i Nivå 2-tidskrifter, og anvendte her standarder som på søkertidspunkt ikke var et uttrykt krav fra NOKUT. Høgskolen ser behovet for å øke publisering på

dette nivået, men ber om at kompetansekravene til vår søknad blir på linje med dem som stilles til andre doktorgradssøknader og praksis ved universitetene. Tilgangen på Nivå 2 tidsskrifter er variabel, og for reiselivsområdet er den dårlig. HiL er godt i gang med et faglig styrkingsprogram når det gjelder innovasjon og reiseliv. (Når det gjelder dokumentasjon av dette og forskningsproduksjon, henvises det til søknadens Tabell 2, del 3, samt Vedlegg 9,10 og 11.)

2 Beskrivelse av saksgang

NOKUTs akkrediteringsprosesser dokumenteres i en tilsynsrapport utarbeidet for hver enkelt søknad. Denne tilsynsrapporten inneholder hele akkrediteringsprosessen, - det vil si både NOKUTs innledende vurdering av søknaden, de sakkyndiges vurdering av studietilbudet, søkerinstitusjonens kommentar til sakkyndig vurdering, eventuell sakkyndig tilleggsvurdering og NOKUTs vedtak. På denne måten er hele prosessen tilgjengelig i ett og samme dokument, og det vil også være tydeligere når en vurderingsprosess er ferdigstilt.

NOKUT gjør en innledende vurdering for å avklare om grunnleggende forutsetninger for akkreditering er tilfredsstillende imøtekommet slik disse gjengis i NOKUTs tilsynsforskrift [1], samt de formelle kravene til søknaden slik dette fremkommer i våre søkerhåndbøker. For søknader som går videre, oppnevner NOKUT en sakkyndig komite til å foreta faglig vurdering av søknaden.

Komitemedlemmene må erklære seg habile og utfører oppdraget i samsvar med mandat for sakkyndig vurdering vedtatt av NOKUTs styre, og opp imot krav til utdanningskvalitet slik disse er fastsatt i tilsynsforskriften.

Den sakkyndige vurderingen inkluderer et institusjonsbesøk hvor følgende grupper intervjues; høgskolens ledelse, mastergradsstudenter, ph.d-studenter/stipendiater, faglig ledelse, fagmiljøet, administrativ ledelse og eventuelt avtakere/arbeidsgivere. Det gjøres også en besiktigelse av infrastruktur. På bakgrunn av både den skriftlige dokumentasjonen og informasjon fremkommet under intervjuene, skal de sakkyndige utforme sin skriftlige sakkyndige vurdering der de konkluderer med et tydelig ja eller nei på om utdanningskvaliteten samsvarer med kravene i tilsynsforskriften. Den sakkyndige vurderingen utgjør kapittel 4 i NOKUTs tilsynsrapport. De sakkyndige blir også bedt om å gi råd om videre utvikling av studiet. Alle kriteriene må være tilfredsstillende imøtekommet for at NOKUT skal vedta akkreditering.

^[1] <http://www.lovdata.no/cgi-wift/ldles?doc=/sf/sf-20110127-0297.html>

Dersom et eller flere av kriteriene underkjennes av de sakkyndige, sendes den faglige vurderingen til søkerinstitusjonen som får tre uker til å kommentere denne. Kommentaren blir lagt inn i tilsynsrapporten og utgjør kapittel fem. NOKUT avgjør deretter om institusjonens kommentarer skal sendes de sakkyndige for tilleggsvurdering. De sakkyndige får i så fall to uker på å avgi tilleggsvurdering, som blir utgjør rapportens kapittel seks. Tilleggsvurderingen kan endre den opprinnelige konklusjonen, og dermed grunnlaget for vedtak. Dette fremkommer eventuelt i et kapittel syv – komiteens endelige konklusjon. NOKUTs styre fatter vedtak i saken, kapittel åtte, og tilsynsrapporten offentliggjøres. Dokumentasjon for søknaden vil også fremkomme, som kapittel ni i tilsynsrapporten.

For ph.d.-søknader foreligger tilsynsrapporten når søknaden med tilhørende vurdering er behandlet i NOKUTs styre og vedtak er fattet.

Alle tilsynsrapporter legges ut på vår hjemmeside www.nokut.no

3 Innledende vurdering

Tilsynsforskriften § 4-1 Grunnleggende forutsetninger for akkreditering

1. Følgende krav i lov om universiteter og høyskoler skal vurderes for akkreditering:

- a. Reglement og styringsordning
- b. Klagenemnd
- c. Læringsmiljøutvalg
- d. Utdanningsplan
- e. Vitnemål og Diploma Supplement
- f. Kvalitetssikringssystem

NOKUTs vurdering:

Høgskolen i Lillehammer tilbyr akkrediterte studier. Det forutsettes derfor at krav i lov om universiteter og høyskoler er tilfredsstillende ivaretatt. NOKUT har vurdert at søknaden er fremstilt slik at den er tilfredsstillende for sakkyndig vurdering. Det omsøkte studiets ph.d.-forskrift samt regelverk og avtaler vurderes av de sakkyndige (se kapittel 4 Faglig vurdering).

4 Sakkyndig vurdering

Den følgende teksten i dette kapittelet er de sakkyndiges vurdering. Der det forekommer “Vi”, er det et uttrykk for de sakkyndige. Nummereringen på hver overskrift henviser til tilsvarende bestemmelse i NOKUTs tilsynsforskrift.

Komiteens oppsummering¹

Komiteen anser at søknaden om akkreditering av doktorgradsstudiet Innovasjon i tjenesteyting – i offentlig og privat sektor (INTOP) er en faglig solid og gjennomarbeidet søknad innenfor et område av stor faglig og samfunnsmessig relevans.

HiL søkte om akkreditering av ph.d. i Innovasjonsstudier i 2008. Denne søknaden ble sakkyndig vurdert, men ble underkjent i forhold til NOKUTs kriterier. I hovedsak var underkjenningen knyttet til at fagmiljøet den gang ikke innehadde tilstrekkelig kompetanse og meritterende publisering innenfor området innovasjonsforskning. Denne nye søknaden er vurdert av en komité bestående av ett medlem fra den forrige komiteen, men for øvrig nye komitémedlemmer. Komiteen har dermed hatt gode forutsetninger for både å kunne vurdere forbedringene fra forrige søknad, men også vurdere den nye søknaden på et selvstendig grunnlag.

¹ I denne saken er det gjort en tilleggsvurdering – konklusjonen slik den fremkommer som grunnlag for vedtak vil derfor avvike fra konklusjonen slik den fremkommer her.

Komiteen konstaterer at de viktigste anbefalinger fra den forrige rapporten er tatt til følge. Dette gjelder særlig angående utlysning og besetting av nye stillinger. Det er nylig utlyst en stilling som professor i tjenesteinnovasjon, hvor innstillingen er til behandling mens den sakkyndige vurderingen foregår. Gjennom samtaler med vitenskapelige ansatte ved Senter for innovasjon i tjenesteyting (SIT) er det dessuten fremkommet at det har skjedd en faglig nyorientering og oppgradering i retning mot studier av innovasjon i offentlig og privat sektor. Det faglige miljøet fremstår som klart styrket. Det fremgår også gjennom intervjuene at studiet har sterk støtte fra potensielle avtakere i regionen, både i privat og offentlig tjenestevirksomhet. Komiteen ønsker å anbefale at doktorgradsstudiet gis akkreditering, men setter som betingelse at det utlyste professorat i serviceinnovasjon innenfor offentlig og privat sektor besettes med en relevant fagperson.

Videre vil komiteen anbefale at en eventuelt ledig professor II-stilling besettes innenfor området serviceinnovasjon i offentlig og privat sektor, fortrinnsvis med vekt på offentlig sektor. Miljøet bør ytterligere synliggjøre og posisjonere sin spisskompetanse og profil i forhold til annen forskning innenfor innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting både nasjonalt og internasjonalt.

Komiteen understreker betydningen av en tydelig faglig ledelse som kan ivareta den faglige og strategiske utviklingen av doktorgradsstudiet. Det vil her være sentralt å utarbeide forskningssøknader for å sikre ekstern finansiering og bygge ut nasjonalt og internasjonalt samarbeid som kan komplettere egen spisskompetanse.

Komiteen anbefaler at opplæringsdelen økes i omfang og spisses ytterligere mot innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting. Majoriteten av studenter som forventes rekruttert til studiet vil ikke ha en spesifikk bakgrunn i innovasjonsstudier. Det tilsier et økt omfang av obligatoriske studiepoeng. Miljøet anbefales således at det i tillegg til det generelle oversiktskurset i innovasjonsstudier utvikles et fordypningskurs i innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor, som er i overensstemmelse med studiets fokus og profilering. Komiteen anser det som fordelaktig at studieprogrammet starter med minst fem stipendiater for å sikre et godt læringsmiljø helt fra oppstarten av studiet.

I den følgende vurderingen fremkommer hvilke vurderingen som er gjort i forhold til NOKUTs tilsynsforskrift.

4.1 Grunnleggende forutsetninger for akkreditering

4.1.1 Krav i lov om universiteter og høyskoler.

Disse krav er vurdert av NOKUT i den innledende vurderingen.

For søknader i tredje syklus må det her også redegjøres for søkerinstitusjonens forskrift for ph.d.-studier, samt reglement og avtaleverk tilknyttet det omsøkte studiet. Denne vurderingen gjøres både av NOKUTs sekretariat, som påser at forholdene er dokumentert, og den sakkyndige komiteen som innholdsmessig vurderer høgskolens forskrift og reglement.

Vurdering

Høgskolen i Lillehammer har tidligere akkrediterte ph.d.-studier, og høgskolens kvalitetssikringssystem er tidligere funnet tilfredsstillende. I forbindelse med denne akkrediteringen ble det lagt frem et hefte med tittelen *Veileder for doktorgradsstudier ved HiL*. Dette dokumentet henvender seg til både doktorgradsstipendiater, veiledere, medlemmer av bedømmelseskomiteer og andre som er involvert i ph.d.-utdanningen ved HiL. Veilederen gir en oversikt over regler og rutiner i forbindelse med gjennomføringen av doktorgradsstudiet og lenker til videre informasjon og skjema som doktorgradsstipendiater eller veiledere skal bruke i ulike faser av ph.d.-utdanningen. Veilederen oppdateres fortløpende og gjeldende versjon finnes på forskningsutdanningens nettsider.

Forskrift for graden Philosophiae doctor (Ph.D) ved Høgskolen i Lillehammer, Reglement for PhD-studiet Innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor, samt avtaleverk er vedlagt søknaden og funnet tilfredsstillende.

Konklusjon

Ja, kravet er tilfredsstillende imøtekommet

4.1.2 Krav i rammeplaner og aktuelle forskrifter fra Kunnskapsdepartementet skal være fylt

Aktuelle forskrifter

- Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning

Aktuelle rammeplaner: - (Ikke aktuelt)

Aktuelle EU-direktiver: - (Ikke aktuelt)

Beskrivelse og vurdering

I Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 3-1 heter det:

”Ved akkreditering av et nytt doktorgradsstudium skal studiet ha et fagmiljø tilsvarende minst 8 årsverk med førstestillingskompetanse, hvorav minst seks er i heltids kombinerte forsknings- og undervisningsstillinger og minst 4 har professorkompetanse. Institusjonen må videre kunne dokumentere at den har kapasitet og rekrutteringspotensial til å knytte minst 15 doktorgradsstudenter til studiet i løpet av fem år etter oppstart. Institusjonen må kunne sannsynliggjøre at den over tid kan opprettholde et doktorgradsmiljø med minst 15 doktorgradsstudenter.”

I søknaden er det beskrevet at 12,45 årsverk med førstestillingskompetanse er planlagt tilknyttet studiet. Nærmere omtale av fagmiljøet finnes under § 4.3. Fagmiljø tilknyttet studiet.

Høgskolen beskriver at de planlegger et årlig opptak på fem stipendiater til det omsøkte doktorgradsstudiet. Det henvises til at høgskolen selv har tre aktuelle mastergradsstudier som rekrutteringsgrunnlag, - master i velferdsforvaltning, master i innovasjon og næringsutvikling, og master i offentlig administrasjon. I tillegg kommer søkere fra relevante mastergradsstudier både ved de øvrige høgskolene i innlandet, men også fra andre utdanningsinstitusjoner. Nærmere omtale av studentrekruttering er omhandlet under § 4.1.3. Komiteen finner at HiL har sannsynliggjort at kravet i forskriften er imøtekommet.

Konklusjon

Ja, kravet er tilfredsstillende imøtekommet.

4.1.3 Det skal redegjøres for forventet studentrekruttering i forhold til å etablere og opprettholde et tilfredsstillende læringsmiljø og i forhold til stabilitet i studiet.

Vurdering

I søknaden redegjøres det for at HiL pr. nå har tilknyttet 14 stipendiater til Senter for Innovasjon i tjenesteyting (SIT) som er den faglig, organisatoriske rammen for doktorgradsutdanningen innen innovasjon. Tre av disse er finansiert over eksternt finansierte forskningsprosjekter, og høgskolen er aktiv i forhold til å innhente forskningsprosjekter der finansiering av stipendiatstillinger inngår. Høgskolen vil prioritere ledige stipendiatstillinger til det omsøkte studiet, og mener at det også er relevant å forvente en viss rekruttering fra øvrige høgskoler uten relevant, akkreditert ph.d.-utdanning.

Et viktig grunnlag for rekrutteringen til doktorgradsstudiet er de allerede eksisterende

mastergradsstudiene ved HiL. Komiteen noterer med tilfredsstillelse at mastergradsstudiene er under revisjon og utvikling for bedre å bygge opp under det faglige innholdet i det nye doktorgradsstudiet. Det må forventes at doktorgradsstudiet vil tiltrekke seg studenter fra norske og utenlandske universiteter og høyskoler. Doktorgradsstudiet bør også gi grunnlag for å rekruttere næringsstipendiater fra offentlige og private organisasjoner.

Kunnskapsdepartementet har bevilget 20 stipendiatstillinger til HiL, en del av disse vil bli brukt på doktorgradsprogrammene (HiL har allerede ett akkreditert ph.d.-studium og stillingene vil bli fordelt mellom dette og ph.d.-studiet i innovasjon etc). INTOP har i dag to stipendiatstillinger som er eksternt finansiert, og håper å øke dette antallet.

Konklusjon

Ja, kravet er tilfredsstillende imøtekommet.

- HiL bør synliggjøre og posisjonere sin spisskompetanse og profil i forhold til annen forskning på innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting nasjonalt og internasjonalt, - særlig med tanke på rekruttering av studenter.

4.1.4 Det skal redegjøres for forventet arbeidsomfang for studentene

(Ikke aktuelt for tredje syklus)

4.1.5 Der deler av studiet foregår utenfor den institusjonen som utsteder vitnemål, skal det foreligge tilfredsstillende avtaler som regulerer vesentlige forhold av betydning for studentene

Dette punktet er ikke aktuelt siden dette ikke er et felles doktorgradsstudium med andre institusjoner. Spørsmål vedrørende utenlandsopphold og deltakelse i ph.d.-kurs ved andre institusjoner omtales nærmere under pkt 4.2.4.

Konklusjon

Ikke aktuelt.

4.2 Plan for studiet

I dette avsnittet vil følgende punkter refereres:

§ 4-2 Plan for studiet

1. Studiet skal ha et dekkende navn
2. Studiet skal beskrives med utgangspunkt i læringsutbyttebeskrivelser:
 - a. Læringsutbyttet skal være beskrevet som det en kandidat skal ha oppnådd ved fullført utdanning i form av kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse i samsvar med nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk.
 - b. Studiets relevans for arbeidsliv og/eller videre studier skal være tydelig.
 - c. Studiets innhold og oppbygging skal tilfredsstillende relateres til læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.
 - d. Studiets arbeids- og undervisningsformer skal være egnet til å oppnå læringsutbytte slik det er beskrevet i planen.
 - e. Eksamensordninger og andre vurderingsformer skal være egnet til å vurdere i hvilken grad studentene har oppnådd læringsutbyttet.
3. Studiet skal ha tilfredsstillende kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, tilpasset studiets nivå, omfang og egenart.
4. Studiet skal ha ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

4.2.1 Studiet skal ha et dekkende navn

Vurdering

I den forrige søknaden ble det foreslått at studiets navn skulle være doktorgrad i innovasjonsstudier. Sakkyndig komité konkluderte da med at studiets navn var for bredt i forhold til at den uttrykte målsettingen som var å fokusere på offentlig innovasjon.

Sakkyndig komité mener at det foreslåtte navnet **Innovasjon i tjenesteyting – i offentlig og privat sektor (INTOP)** er dekkende for studiets profil og innhold slik dette er beskrevet i søknaden og under intervjuene. Til forskjell fra det tidligere navnet fremgår det at dette er et doktorgradsstudium innenfor innovasjon med fokus på tjenester, og at det er mulig å spesialisere seg både innenfor offentlige og private tjenester. Tjenesteforskning er et forskningsfelt som Høgskolen i Lillehammer har lang erfaring fra, både innenfor offentlige velferdstjenester og offentlig administrasjon, og innenfor reiseliv. HiL påpeker at det innenfor disse tjenesteområdene ikke går klare grenser mellom offentlig og privat sektor, og at det her åpnes for doktorgradsstudier som både ser spesifikt på offentlig og/eller privat

tjenesteyting, samt på samarbeid og nettverk mellom offentlig og privat sektor. HiL har gjennom de siste årene hatt et bevisst fokus på å fremme forskning om innovasjon innenfor disse etablerte områdene av tjenesteproduksjon. I samtale med fagmiljøet og stipendiatene fremgår det at vinklingen mot tjenesteinnovasjon har bidratt til å fornye tjenesteforskningen ved HiL siden forrige søknadsrunde.

Konklusjon

Ja, studiets navn er dekkende.

4.2.2 Studiet skal beskrives med utgangspunkt i læringsutbyttebeskrivelsen:

- a. Læringsutbyttet skal være beskrevet som det en kandidat skal ha oppnådd ved fullført utdanning i form av kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse i samsvar med nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk.**

I følge søknaden skal stipendiatene etter gjennomført utdanning ha tilegnet seg:

1. Generell vitenskapsteori og metode på ph.d.-nivå
2. Kunnskap tilsvarende forskningsfronten innen innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting
3. Et høyt internasjonalt kunnskapsnivå på sitt spesialområde innen tjenesteinnovasjon
4. Et kunnskapsgrunnlag som gjør dem kompetente til å undervise og veilede innen feltet tjenesteinnovasjon og eget spesialområde på høyskole- og universitetsnivå
5. Faglige forutsetninger for å arbeide videre med forskning på høyt nasjonalt og internasjonalt nivå
6. Kjennskap til etiske normer og retningslinjer som gjør at de kan møte de høye etiske krav som stilles til forskning og utdanning
7. Kunnskap om å formidle forskning og utviklingsarbeid gjennom anerkjente nasjonale og internasjonale kanaler

I terminologien i nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk vil disse formuleringene fremstå slik:

Kunnskap: Kandidaten er i kunnskapsfronten innenfor tematikken:

- med hensyn til de områdene de har valgt å spesialisere seg i.
- å tilegne seg omfattende og dype kunnskaper om teorier og tilnærminger innen innovasjonsfeltet, med hovedvekt på innovasjon i tjenesteytende sektor
- å beherske fagområdet vitenskapsteori
- å kunne vurdere hensiktsmessigheten og anvendelsen av ulike metoder og prosesser i forskning og faglige utviklingsprosjekter
- å kunne bidra til utvikling av ny kunnskap, teorier og metoder innen fagfeltet.

Ferdigheter: Kandidaten kan:

- formulere problemstillinger, planlegge og gjennomføre forskningsprosjekt eller faglig utviklingsarbeid innen innovasjonsfeltet
- håndtere komplekse faglige spørsmål og utfordre etablert kunnskap på fagområdet.
- drive forskning på høyt internasjonalt nivå
- kommunisere med forskere i fagfeltet og andre doktorgradsstudenter i eget og andres fagfelt.

Generell kompetanse: Kandidaten kan:

- identifisere forskningsetiske problemstillinger i egen og andres forskning og utøve sin forskning med faglig integritet
- delta i og lede tverrfaglige prosjekter.
- formidle forsknings- og utviklingsarbeid gjennom anerkjente nasjonale og internasjonale kanaler og delta i debatter innenfor fagområdet i internasjonale fora
- reflektere over forholdet mellom forskning på innovasjoner og innovasjonsprosesser og praksisfeltet herunder innovasjon som resultat av forskning
- gjennom dette kunne vurdere behov for og bidra til innovasjon og utviklingsarbeid i praksisfeltet.

Vurdering

Komiteen mener at læringsutbyttebeskrivelsene for doktorgradsstudiet slik de er skissert tilfredsstillende kravene i det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket.

Konklusjon

Ja, læringsutbyttet er tilfredsstillende beskrevet.

b. Studiets relevans for arbeidsliv og/eller videre studier skal være tydelig.**Vurdering**

Komiteen er av den klare oppfatning at studiet har svært god relevans for arbeidslivet. Under intervju med eksterne avtakere fra offentlig og privat sektor ble det gitt uttrykk for at det er et stort behov for den kompetansen som doktorgradsstudiet gir. Dette gjelder så vel privat tjenesteyting som offentlig administrasjon og tjenesteyting. I en situasjon med konkurranse om arbeidskraft og et voksende omsorgsbehov som følge av eldrebølgen er det av stor viktighet at offentlig og privat tjenesteyting er organisert effektivt, noe som krever innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting.

Komiteen snakket med representanter fra Eidsiva Energi, Hedmark fylkeskommune, NAV Oppland, NHO Innlandet, Sykehuset Innlandet, og Østlandsforskning som alle gav uttrykk for sterk interesse i å rekruttere kandidater med den kompetansen som doktorgradsstudiet gir. Fylkeskommunen fremholder de strukturelle utfordringene som regionen står overfor, og ser ut ifra sin rolle som utviklingsaktør et behov for kandidater fra dette doktorgradsstudiet. Det er også et stort behov for arbeidskraft til anvendte forskningsinstitusjoner. En forventet ekspansjon av fagmiljøet vil også gi muligheter for at ferdige kandidater kan få stillinger ved HIL.

Konklusjon

Ja, studiets relevans for arbeidslivet er tydelig.

c. Studiets innhold og oppbygging skal tilfredsstillende relateres til læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen

Vurdering

HiL foreslår i søknaden at doktorgradsstudiets opplæringsdel skal bestå av kurs på til sammen 35 studiepoeng. For å oppfylle målsettingene i læringsutbyttebeskrivelsene vurderer komiteen det imidlertid slik at opplæringsdelen bør økes i omfang og spisses mot innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting. Begrunnelsen for dette er at majoriteten av studenter som forventes rekruttert til studiet ikke vil ha en spesifikk bakgrunn i innovasjonsstudier. Miljøet anbefales således dels å øke omfanget av opplæringsdelen og dels at det i tillegg til det generelle oversiktskurset i innovasjonsstudier utvikles et fordypningskurs i innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor, som er i overensstemmelse med studiets fokus og profilering. Fordypningskurset bør dekke teori, modeller og metoder innenfor tjenesteforskning for å analysere, organisere og styre utviklingen av tjenesteinnovasjoner. Det overordnede teoretiske grunnlaget for kurset bør være tjenstedominerende logikk (value co-creation, value in context, service systems). Kurset kan også omfatte en oversikt over sentrale begreper og modeller for tjenesteutvikling og serviceinnovasjon (inkrementelle og radikale) inkludert metoder for kundedinvolvering, service blueprinting, servicescapes og experience rooms og self service technology.

Konklusjon

Ja, studiets innhold og oppbygging er tilfredsstillende relatert til læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.

- HiL bør øke omfanget av opplæringsdelen fra de angitte 35 poeng. I tillegg til egne kurs kan andre valgbare kurs gjennomføres i regi av den nasjonale forskerskolen i innovasjon, som forventes igangsatt fra 1. august 2012.
- HiL bør utvikle et fordypningskurs i innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting, som er i overensstemmelse med studiets fokus og profilering

d. Studiets arbeids- og undervisningsformer skal være egnet til å oppnå læringsutbytte slik det er beskrevet i planen

Vurdering

I søknaden fremheves det at et godt læringsutbytte er avhengig av et godt læringsmiljø. Et godt læringsmiljø har dels en kvalitativ dimensjon bestående av relevante faglige aktiviteter (forskning, undervisning, seminarvirksomhet etc.) på et høyt nivå, og dels en kvantitativ dimensjon gjennom at

fagmiljøet har en størrelse som kan representere en kritisk masse. Komiteen mener at HiL har et relativt stort fagmiljø, og som med nyrekruttering av en professor i Serviceinnovasjon (og eventuelt en professor II innen samme område) vil bli klart styrket. Komiteen anser at det også er en styrke at doktorgradsstudentene blir tilknyttet forskningsområder og forskergrupper ved HiL, og gjerne i pågående forskningsprosjekter. Den gjennomførte samlokaliseringen av SIT må også ses som en klar styrking av læringsmiljøet. For å sikre et godt læringsmiljø for stipendiatene anser komiteen det som fordelaktig at studieprogrammet starter opp med minst fem stipendiater.

SIT har etablert et fagutvalg hvor stipendiatene og SIT-ledelsen møtes. Som en del av undervisningen arrangeres det seminarer hvor stipendiatene får anledning til å legge frem sine prosjekter for slik å få innspill i ulike faser. Det arrangeres gjesteforelesninger og seminarer med innovasjonsforskere fra det nordiske nettverket. Stipendiatene har også egne internseminarer hvor de for eksempel kan ta opp felles utfordringer. For øvrig inngår doktorgradsstudentene i den vanlige faglige virksomheten ved avdelingen.

Opplæringsdelen består av tre obligatoriske og tre valgfrie kurs – til sammen 35 stp. HiL tilbyr ikke alle kursene selv, men viser til at disse kan tas ved andre utdanningsinstitusjoner.

HiL tilbyr selv:

- Obligatorisk kurs i vitenskapsteori og forskningsetikk (10 stp)
- Obligatorisk kurs i innovasjon i tjenesteyting – offentlig og privat sektor (10 stp)
- Valgfritt kurs i Creativity and innovation management (5 stp)

Obligatorisk kurs i vitenskapelig metode må tas ved annen utdanningsinstitusjon, det samme gjelder de siste 10 stp innen valgfrie emner/fordypninger.

Ut ifra kursbeskrivelsene er arbeids- og undervisningsformene hensiktsmessige i forhold til kurset innhold og læringsutbyttebeskrivelsene som er oppgitt for det enkelte kurs.

Av avgjørende betydning for et godt læringsutbytte er en effektiv veiledning av avhandlingen. Det legges opp til at alle doktorgradsstudenter skal ha to veiledere, som skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse. Hovedveileder skal normal komme fra HiL, og det ses positivt på at biveiledere hentes fra andre (samarbeidende) institusjoner. Deltakelse i den nasjonale forskerskolen i innovasjon, vil gjøre dette betydelig enklere enn i dag. Man bør også vurdere å gjøre bruk av eksterne hovedveiledere, hvis den interne kompetansen innenfor doktorgradsstudentens avhandlingstema ikke er på et tilstrekkelig høyt nivå ved HiL.

Når det gjelder opplæringsdelen har komiteen allerede påpekt og anbefalt at denne økes fra de angitte 35 poeng, dels ved at HiL i tillegg til det generelle innføringskurs i innovasjonsstudier tilbyr et spesialkurs i serviceinnovasjon, og dels ved at ytterligere kurs hentes eksternt, for eksempel fra den nasjonale forskerskolen, slik at kunnskapsnivået om generelle og spesifikke aspekter av innovasjonsfeltet blir tilstrekkelig høyt for å kunne skrive en avhandling på et tilfredsstillende nivå.

Konklusjon

Ja, studiets arbeids- og undervisningsformer er i store trekk egnet til å oppnå læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.

e. Eksamensordninger og andre vurderingsformer skal være egnet til å vurdere i hvilken grad studentene har oppnådd læringsutbyttet

Vurdering

For kursene i opplæringsdelen vil den viktigste evalueringsformen være ulike former for skriftlige innleveringer som for eksempel skriving av kortere essay og mer omfattende individuelle papers. En slik skriftlig basert eksaminasjon anser komiteen for å være den mest hensiktsmessige form for vurdering og kvalitetssikring. For å sikre best mulig publisering av de skriftlige arbeider er det viktig at engelsk benyttes som arbeidsspråk. For at denne typen vurderingsform skal fungere optimalt kreves det en tett og høyt kvalifisert veiledning. Det anses også som nyttig at stipendiatene får trening i å legge frem forskningsartikler både på interne seminarier og på internasjonale konferanser med fagfellevurdering.

Konklusjon

Ja, eksamensordninger og andre vurderingsformer er egnet til å vurdere i hvilken grad studentene har oppnådd læringsutbyttet.

4.2.3 Studiet skal ha tilfredsstillende kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, tilpasset studiets nivå, omfang og egenart

Vurdering

Fagmiljøet har i løpet av de siste to årene orientert seg mer i retning av forskning om innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting, spesielt innenfor omsorg med fokus på kommunal innovasjon og innenfor reiselivsstudiet med undersøkelser av innovasjon i reiselivsbedrifter basert på CIS data.

Fagmiljøets empiriske og faglige bredde innenfor forskning omkring sosial- og velferdsforskning og reiseliv utgjør en viktig kunnskapsbase for studier av innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting.

Spissingen mot innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting utgjør en viktig fornyelse av HiLs tradisjonelle studieområder. HiLs planer om at doktorgradsstudentene tilknyttes eksisterende forskningsområder/forskergrupper er viktig for å sikre stipendiatenes tilknytning til og integrasjon i det lokale fagmiljø.

Som anbefalt av den forrige komiteen bør HiL enda tydeligere oppbygge og spisse sin kompetanse innenfor tjenesteinnovasjon, og spesielt innenfor offentlig sektor, da det ennå ikke på nasjonalt nivå finnes et fagmiljø med spisskompetanse innenfor dette området. (Senter for forskningsdrevet innovasjon ved NHH er spesialisert på tjenesteinnovasjon innenfor privat sektor, særlig rettet mot store tjenesteprodusenters interface med sluttbrukere). I dette arbeidet kan HiL med fordel, og på en systematisk måte, utbygge nettverket av nasjonale og internasjonale samarbeidsparter.

Konklusjon

Ja, studiet har tilfredsstillende kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid tilpasset studiets egenart. Komiteen vil imidlertid anbefale at HiL utbygger nye og utnytter eksisterende avtaler til å utvikle og spisse sin kompetanse innenfor særlig tjenesteinnovasjon i offentlig sektor.

4.2.4 Studiet skal ha ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

Vurdering

På det nåværende tidspunkt har HiL generelle utvekslingsavtaler med tilfredsstillende omfang som for eksempel avtalen med Berkeley senteret ved University of California og Roskilde Universitet. Av naturlige grunner, siden doktorgradsstudiet fortsatt ikke eksisterer, finnes det på dette tidspunktet ikke utvekslingsavtaler som spesifikt retter seg mot doktorgradsstudiet.

Når det gjelder forskningsmessig samarbeid, foreligger det avtaler med blant annet Universitetet i Lille, Lunds Universitet, Berkeley senteret, Roskilde, NHH, Warwick, Twente og CTF-Centrum för tjänsteforskning ved Karlstads Universitet. Mange av disse avtalene er et resultat av et EU prosjekt (ServPINN) innenfor innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting. Dette samarbeidet gir gode rammer

for både internasjonalisering og for utvikling av utvekslingsavtaler for ph.d.-studentene som er relevant for doktorgradsprogrammet i tjenesteyting i offentlig og privat sektor.

HiL har etablerte økonomiske støtteordninger gjennom høyskolens bevilgning av driftsmidler til stipendiatene som gir gode muligheter for kontinuerlig deltakelse på sentrale internasjonale konferanser. Sikring av dette krever en tett faglig oppfølging.

I søknaden er det lagt vekt på at HiL skal utnytte både interne og eksterne ressurser. Blant annet blir det påpekt at HiL ønsker at stipendiatene skal ta deler av de obligatoriske kursene ved andre institusjoner. På denne måten vil stipendiatene få impulser fra andre studiesteder og fagmiljø - noe komiteen ser positivt på. Forskningsopphold ved internasjonale studiesteder bør inngå i tilbudet til doktorgradsstudentene.

Konklusjon

Ja, studiet har ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

Komiteen anbefaler at:

- HiL bør legge til rette for at stipendiatene kan ha et utenlandsopphold i løpet av stipendiatperioden.

4.3 Fagmiljø tilknyttet studiet

4.3.1 Fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse skal være tilpasset studiet slik det er beskrevet i plan for studiet og samtidig tilstrekkelig for å ivareta den forskning og det faglige og eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

Vurdering

Gjennom tilsetting av to professor II-stillinger samt et professorstipend innenfor innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting, har fagmiljøet blitt styrket siden forrige sakkyndige vurdering. Fagmiljøet vil ytterligere styrkes ved tilsetting i det utlyste professoratet i Serviceinnovasjon. Komiteen er blitt forelagt stillingsutlysningen for dette professoratet og vurderer det slik at med en relevant fagperson på plass, vil fagmiljøet være både tilpasset og tilstrekkelig i forhold til de faglige forpliktelser et eget doktorgradsstudium innenfor dette fagområdet krever.

Gjennom samtaler med de vitenskapelige ansatte fremkommer at det har skjedd en faglig nyorientering og oppgradering som underbygger innretningen av studiet i innovasjon i offentlig og privat sektor – noe som klart styrker det faglige miljøet ved SIT.

Komiteen savner en større bevissthet om viktigheten av internasjonalt utbytte både på forsker- og stipendiatnivå, og oppfordrer derfor HiL til å inngå nye samarbeidsavtaler som gir muligheter for dette.

Konklusjon

Nei, dette kravet er ikke tilstrekkelig oppfylt slik komiteen vurderer det. Under forutsetning av at det ledige professoratet besettes med en fagperson med relevant kompetanse og fagprofil orientert mot tjenesteinnovasjon i offentlig og privat sektor, mener komiteen at fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse vil være tilpasset studiet slik det er beskrevet i planen og det faglige arbeidet som skal utføres.

- Høgskolen må besette det utlyste professorat i serviceinnovasjon innenfor offentlig og privat sektor med en relevant fagperson.
- Høgskolen bør på en systematisk måte sørge for å komplettere egen spisskompetanse gjennom nasjonalt og internasjonalt samarbeid.

4.3.2 Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studiet skal utgjøres av tilsatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være personer med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studiet.

For de ulike sykler gjelder i tillegg:

De syklusene som ikke er aktuelle for denne rapporten, markeres i svakt grått

- a. For første syklus skal minst 20 prosent av det samlede fagmiljøet være ansatte med førstestillingskompetanse*
- b. For andre syklus skal minst 10 prosent av det samlede fagmiljøet være professorer eller dosenter og ytterligere 40 prosent være ansatte med førstestillingskompetanse.*
- c. For tredje syklus, ph.d., skal minst 50 prosent av det samlede fagmiljøet være professorer, de øvrige skal ha førsteamanuensiskompetanse.**
- d. For tredje syklus, kunstnerisk stipendprogram, skal minst 50 prosent av det samlede fagmiljøet være professorer/dosenter, de øvrige skal ha førstestillingskompetanse.*

Vurdering

Av søknaden fremkommer det at det er totalt 22 fagpersoner som er planlagt tilknyttet det omsøkte studiet. Av disse er 20 fast ansatte, - 12 professorer og 8 førsteamanuenser, samt 2 engasjerte fagpersoner i professor II-stillinger. Det er totalt 12,45 årsverk, og av disse utgjør professorandelen 8,25 årsverk, og førsteamanuensisandelen utgjør 4,2 årsverk.

Konklusjon

Ja, alle kravene i dette punktet er oppfylt.

4.3.3 Fagmiljøet skal drive aktiv forskning, faglig- og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid.

For de ulike sykler gjelder i tillegg:

- a. For første syklus skal fagmiljøet ha dokumenterte resultater på et nivå som er tilfredsstillende for studiets innhold og nivå.*
- b. For andre syklus skal fagmiljøet ha dokumenterte resultater på høyt nivå.*
- c. For tredje syklus skal fagmiljøet ha dokumenterte resultater på høyt internasjonalt nivå og med tilstrekkelig faglig bredde.**

Vurdering

Høgskolen gir i søknaden en grundig redegjørelse for forskningsinnsats og ulike forskningsaktiviteter knyttet til faggruppen som står bak doktorgradssøknaden. Det er lagt frem en fyldig oversikt over den enkeltes publikasjoner for de siste 3 – 5 år, samt forskningsvirksomheten som også innbefatter stipendiatenes prosjekter samt de prosjekter som jobbes med innenfor faglige nettverk utover høgskolen. Komiteen er fornøyd med dokumentasjonen og finner at aktiviteten og publiseringsmengden er som man normalt bør forvente for et fagmiljø som tilbyr en doktorgrad. Komiteen er særlig fornøyd med det arbeidet som er gjort siden forrige søknad vedrørende spissing og tydeliggjøring av innovasjon som det bærende element i forskningen. Både av søknaden og informasjon fremkommet under intervjuene er dette blitt bekreftet.

For å samle og systematisere innsatsen rundt innovasjon er personale fra de to fagmiljøene samlet i et senter: **Senter for Innovasjon i Tjenesteyting** (SIT) (tidl. Senter for Innovativ forvaltning). Senteret er faglig ansvarlig for å drifte ph.d.-programsatsingen ved HiL. Det ledes av en professor med en tilhørende ledergruppe bestående av to professorer og en førsteamanuensis – hver ansvarlig for hvert sitt fagområde. Det er i tillegg en kjernegruppe på 15 forskere knyttet til senteret.

Forskningsmessig er dette miljøet i dag engasjert i feltet gjennom flere prosjekter, bl.a.:

- ”The Contribution of Public and Private Services to European Growth and Welfare, and the Role of Public-Private Innovation Networks” (ServPPIN). (2009 -2011) EU-prosjekt (7. rammeprogram).
- “Social Factors contributing to sickness absence” SOFAC (2009-2011). Et fornyingsprosjekt under Norges forskningsråds program om sykefravær og utstøting fra arbeidslivet.
- ”Service Provisjon in Welfare States.” Dette er et komparativt prosjekt om speding og nasjonale tilpasninger. En videreføring av prosjekt fra NFRs program: ”Fornyning og innovasjon i offentlig sektor”.
- ”Kommunesektorens innovasjonsarbeid og det offentlige virkemiddelapparatet” (2010)
- Oppdragsprosjekt fra KS. I samarbeid med Østlandsforskning.
- ’Innovasjon i reiselivsnæringen’. Et Strategisk høgskoleprogram finansiert av Norges forskningsråd (2009-2012).
- ”Programmet Virkemidler for regional FoU og innovasjon” (VRI) (2007-2010). HiL deltar som partner i VRI-innlandet, og har det faglige ansvaret for utvikling av kunnskap og samhandling innenfor reiselivs- og opplevelsesnæringene.

Som ledd i egen kompetansebygging på feltet har SITs medarbeidere også vært sentrale i flere bokutgivelser de senere årene. Med utgangspunkt i miljøets faglige tyngde blir tre kunnskapsområder vektlagt. Det gjelder henholdsvis politikk, styring, regulering og virkemidler; relasjoner mellom offentlige tjenestetilbud og kunder/brukere; tjenesteinnovasjon i offentlig og privat sektor. Vektleggingen av disse områdene uttrykker kompetansesituasjonen ved SIT i dag, men målet er over tid å videreutvikle de faglige tyngdepunktene mer eksplisitt i retning av forskning om tjenesteinnovasjon i offentlig og privat sektor.

Den forrige sakkyndige vurderingen påpekte at det internasjonale publiseringsnivået ikke var godt nok, og at fagmiljøets kompetanse ikke var tilstrekkelig i forhold til kravet om et høyt internasjonalt nivå. De ansatte hadde da heller ikke fremlagt publikasjoner som dokumenterte generell eller spesifikk kompetanse innenfor innovasjonsstudier.

Den dokumenterte økningen innen publiseringer gjelder primært nivå 1 tidsskrifter, men det er en klar målsetting om å styrke publiseringer på nivå 2 gjennom en målrettet innsats. En forklaring på at det fremdeles er en for liten publisering i nivå 2 tidsskrifter, er fraværet av slike tidsskrifter innenfor noen av de sentrale forskningsområder ved HiL (for eksempel reiselivsforskning), som utgjør en del av miljøet omkring det omsøkte doktorgradsstudium. Økningen i publiseringer siden forrige vurdering er særlig markant blant ansatte som tilhører mellom- og den yngre generasjonen av ansatte. Hvis man sporer enkeltansatte kan man i den første kategorien finne to professorer som begge har 14 publikasjoner i internasjonale tidsskrifter i perioden 2009-2011, noe som må betegnes som meget tilfredsstillende. Av den yngre generasjon er der også eksempel på en førsteamanuensis som nylig har forsvart sin doktorgrad ved Karlstads universitet, og som siden 2009 har 12 publikasjoner i internasjonale tidsskrifter, hvilket også er imponerende av en så ung forsker. Dette kan tas som et konkret uttrykk for miljøets sterke satsning på å forbedre sin publiseringsaktivitet særlig i internasjonale tidsskrifter. Dette vurderer komiteen som en god indikator på at satsningen på publisering kan forventes å spres til andre, særlig de yngre ansatte, i årene som kommer.

Den forrige komiteens anbefaling om ansettelse av topp kvalifiserte personer i professorater (hoved- og bistillinger), som HiL har fulgt opp, utgjør det mest direkte grepet for å styrke kompetansenivået innenfor forskning om innovasjon generelt og tjenesteinnovasjon spesifikt. Ansettelsene i de to professor II-stillinger representerer også et reelt løft i miljøets publiseringsaktivitet, da det er markante fagpersoner som nå besitter disse stillingene. Den ene er en av de mest siterte samfunnsforskere i Norden med 1156 siteringer i New SCSi og 5545 siteringer i Google Scholar pr. desember 2010. Den andre har siden 2009 publisert 8 tidsskriftartikler, hvorav 7 i internasjonale tidsskrifter.

Tilsettingene i professor II stillingene, samt arbeidet med en styrket publiseringsstrategi, vurderes av komiteen som helt avgjørende for oppnåelsen av et tilstrekkelig høyt nivå på publiseringsaktiviteten på relevante fagområder for det omsøkte doktorgradsstudium. HiLs kompetanse på innovasjonsfeltet åpner for identifisering av nye publiseringskanaler, samforfatterskap m.m. Det tar imidlertid tid å endre publiseringsstrategi og -nivå, både i det interne arbeidet for å identifisere og gjøre seg kjent med nye publiseringskanaler, og i selve publiseringsprosessen, men som påpekt overfor har det allerede skjedd merkbar fremgang. Gjennom intervjuene med fagmiljøet fikk vi en klar indikasjon på at dette var noe det arbeides aktivt med, og at det var flere publikasjoner underveis. Det finnes dessuten særdeles gode ordninger ved HIL for å fremme publisering gjennom økonomiske insentiver, noe komiteen tolker som en bekreftelse på at HiL har dette som et viktig innsatsområde.

En sammenlignende oppstilling av tallene for publisering i sektoren viser hvordan HiL plasserer seg mht publiseringsandel og nivå i forhold til gjennomsnittet for høyskoler i Norge (tallene er hentet fra DBH).

Tabell 1 Publikasjonspoeng totalt og andel publikasjonspoeng på nivå 2 (2008-2010)²

Institusjon	2008	2008	2009	2009	2010	2010
	Publikasjons-poeng	Nivå 2	Publikasjons-poeng	Nivå 2	Publikasjons-poeng	Nivå 2
<i>Universiteter (gj.snitt)</i>	9 342,0	22,70 %	10 019	21,90 %	10 378	21,60 %
<i>Statlige høyskoler (gj.snitt)</i>	1 334,2	11,40 %	1 684,6	10,60 %	1 678,3	10,50 %
<i>Høgskolen i Lillehammer</i>	98,7	8,60 %	111,2	3,40 %	105,3	4,60 %

Tabell 2 Publikasjonspoeng per faglig tilsatt (2008-2010)³

Institusjon	2008	2009	2010
<i>Universiteter</i>	0,88	0,92	0,94
<i>Statlige høyskoler</i>	0,25	0,32	0,32
<i>Statlige vitenskapelige høyskoler totalt</i>	0,50	0,48	0,59
<i>Høgskolen i Lillehammer</i>	0,61	0,63	0,57

² Kilde: Database for statistikk og høgre utdanning (DBH)

³ Kilde: Database for statistikk om høgre utdanning (DBH)

Tallene i tabell 1 viser at HiL har vekst i sin andel av publiseringer (dog med en liten tilbakegang i 2010), men at høgskolen ikke utmerker seg med en stor andel publisering når man sammenligner med gjennomsnittet for norske høgskoler. Dette tallet kan imidlertid gi et misvisende bilde av helheten da det ikke tas hensyn til hvilke faglige retninger de ulike høgskolene har. Det kan være en signifikant forskjell på publiseringsomfanget innenfor ulike fag.

Tabellene viser at HiLs arbeid med å øke sin publiseringsgrad har båret frukter fremfor alt om man ser på publiseringspoeng pr. faglig ansatt der HiL ligger med et høyt gjennomsnitt som tåler sammenligning med de vitenskapelige høyskolene. Komiteen oppfatter HiLs publiseringsarbeid som en langsiktig satsning der arbeidet med å etablere en tydelig publiseringsstrategi utgjør en viktig hjørnestein. Ytterligere potensiale til forbedringer av publiseringsnivå utgjøres av en større fokusering på sammenlegningsavhandlinger bestående av artikler, samt muligheten til å koble eksterne veiledere til fagmiljøet.

Konklusjon

Ja, fagmiljøet har et aktivt forsknings- og faglig utviklingsarbeid og publiserer på høyt internasjonalt nivå med tilstrekkelig faglig bredde.

- HiL bør fullføre sitt arbeid med publiseringsstrategien.

4.3.4 Fagmiljøet skal delta aktivt i nasjonalt og internasjonalt samarbeid og nettverk relevant for studiet.

Vurdering

HiL har et tilfredsstillende nasjonalt og internasjonalt samarbeid. Det foreligger avtaler med blant annet Universitetet i Lille, Lunds Universitet, Berkeley senteret, Roskilde, NHH, Warwick, Twente og CTF-Centrum för tjänsteforskning ved Karlstads Universitet. Mange av disse avtalene er et resultat av et EU prosjekt (ServPINN) innenfor innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting.

SIT deltar ellers i:

- Det internasjonale forskningsnettverket "NORFACE" gjennom prosjektet "Globalization and the Transformation of Europe's Borders". Prosjektet har en seminarserie finansiert av forskningsrådene i 12 land, inkludert Norge.
- Continuous Innovation networks (CINET), et internasjonalt nettverk som favner både privat, offentlig og teknologisk innovasjon. Fagmiljøet ved Universitetet i Twente er sentralt, og her utgis bl.a. tidsskriftet "Creativity and Innovation Management". HiL er medlem her.
- Et nasjonalt samarbeid med University of California, Berkeley.

SIT har etablert et nordisk nett-tidsskrift, *Nordic Journal of Social Research*. Tidsskriftet ledes fra

HiL, men har et nordisk editorial board med minst tre medlemmer fra Danmark, Sverige, Finland, Island. Tidsskriftets hovedformål er å være en arena for å få publisert raskt artikler som holder faglig mål i en vanlig reviewprosess. Tidsskriftet har arbeidet med å få lagt ut artikler som er review-godkjent før det annonseres offentlig, og den offentlige lanseringen skjedde 9.12.10. Vi regner med at tidsskriftet blir godkjent på Nivå 1.

Komiteen ser at det jobbes med å etablere plattformer og rutiner for økt forskningsaktivitet og publisering. Det nasjonale og internasjonale nettverket bør likevel i fremtiden utnyttes mer systematisk til å komplettere egen kjernekompetanse og profilere og posisjonere HiLs forskning og utdanning i offentlig og privat tjenesteyting.

Konklusjon

Ja, fagmiljøet deltar aktivt i nasjonalt og internasjonalt samarbeid og nettverk relevant for studiet.

- HiL bør aktivt utnytte deltakelsen i nasjonalt og internasjonalt samarbeid og nettverk i den fremtidige faglige utviklingen av doktorgradsstudiet.

4.3.5 For studier med praksis skal fagmiljøet og eksterne praksisveiledere ha hensiktsmessig erfaring fra praksisfeltet

(Ikke relevant)

4.4 Støttefunksjoner og infrastruktur

4.4.1 Institusjonen skal ha lokaler, bibliotek tjenester, administrative og tekniske tjenester, IKT-ressurser og arbeidsforhold for studentene som er tilpasset antall studenter og studiet slik det er beskrevet i plan for studiet.

Vurdering

Komiteen opplevde de fysiske arbeidsforholdene som utmerkede. HiL har meget hensiktsmessige lokaler, og tilretteleggingen av arbeidsforholdene så ut til å fungere svært godt. Alle stipendiater får egen PC og dertil hørende programvare. De får videre eget driftsbudsjett på kr. 30 000 pr. år. Ved behov skal det være mulig å søke om mer driftsmidler. I tillegg har stipendiatene telefon, lagringsplass for litteratur og et mangfold av servicetilbud.

HiL har et svært godt bibliotek som satser mye på elektroniske tidsskrift. Bibliotekets dokumentsamling inneholder totalt 66.000 fysiske enheter, derav 500 trykte tidsskrifter. I tillegg har biblioteket ca. 45.000 elektroniske bøker og ca. 15.000 elektroniske tidsskrifter.

Biblioteket er med i det nasjonale samarbeidet mellom fag- og forskningsbibliotek (BIBSYS) og har dermed tilgang gjennom innlån til de nasjonale ressursene og dermed i praksis det samme som universitetsbibliotekene. Biblioteket har også internasjonale innlånsmuligheter, fortrinnsvis europeiske. Biblioteket deltar i den generelle forskningsaktiviteten ved HiL gjennom blant annet skolering i referanseteknikk og bruk av databaser. Videre utbygging og utvikling av biblioteket er nedfelt i skolens strategiske plan.

Komiteen vil fremheve som meget positivt støttefunksjonenes utpregede serviceinnstilling.

I den grad komiteen kan se noen utfordringer, dreier de seg om manglende ekspansjonsmuligheter for kontorplasser til stipendiatene.

Konklusjon

Ja, institusjonen har den infrastruktur og støttefunksjoner som er nødvendig for det planlagte studiet.

Samlet konklusjon

På bakgrunn av den skriftlige søknaden med tilhørende dokumentasjon, samt informasjon fremkommet under intervjuene i forbindelse med institusjonsbesøket, konkluderer den sakkyndig komiteen med følgende:

Komiteen anbefaler ikke akkreditering av ph.d.-studiet innovasjon i tjenesteyting – i offentlig og privat sektor (INTOP). Denne avgjørelsen vil imidlertid bli endret til en anbefaling om akkreditering hvis det utlyste professorat i serviceinnovasjon innenfor offentlig og privat sektor besettes med en relevant fagperson.

FØLGENDE KRAV ER VURDERT SOM IKKE GODKJENT:

Fra § 4.2 – Fagmiljøets sammensetning;

Pkt. 4.3.1 Fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse skal være tilpasset studiet slik det er beskrevet i plan for studiet og samtidig tilstrekkelig for å ivareta den forskning og det faglige og eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

Følgende krav må innfris for å oppnå akkreditering:

- Det utlyste professorat i serviceinnovasjon innenfor offentlig og privat sektor må besettes med en relevant fagperson.

Høgskolen i Lillehammer bes om å respondere innen svarfristen og vedlegge dokumentasjon som viser om komiteens betingelse for anbefaling om akkreditering er oppfylt.

Videre har komiteen gitt følgende råd for videre utvikling:

- HiL bør synliggjøre og posisjonere sin spisskompetanse og profil i forhold til annen forskning på innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting nasjonalt og internasjonalt, - særlig med tanke på rekruttering av studenter.
- HiL bør utvikle et fordypningskurs i innovasjon i offentlig og privat tjenesteyting, som er i overensstemmelse med studiets fokus og profilering.

- HiL bør øke omfanget av opplæringsdelen fra de angitte 35 poeng. I tillegg til egne kurs kan andre valgbare kurs gjennomføres i regi av den nasjonale forskerskolen i innovasjon, som forventes igangsatt fra 1. august 2012.
- HiL bør legge til rette for at stipendiatene kan ha et utenlandsopphold i løpet av stipendiatperioden.
- HiL bør på en systematisk måte sørge for å komplettere egen spisskompetanse gjennom nasjonalt og internasjonalt samarbeid.
- HiL bør fullføre sitt arbeid med publiseringsstrategi.
- HiL bør aktivt utnytte deltakelsen i nasjonalt og internasjonalt samarbeid og nettverk i den fremtidige faglige utviklingen av doktorgradsstudiet.

Sakkyndig vurdering ble oversendt Høgskolen i Lillehammer 24. november 2011.

5 Institusjonens kommentar

Deres referanse
11/197-14

Vår referanse
2008/1010

Saksbehandler
kari.kjenndalen@hil.no

Dato
02.12.2011

Akkreditering av ph.d i Innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor (INTOP) - kommentar og innsending av forespurt dokumentasjon

Vi viser til brev fra NOKUT av 18. november i år vedlagt sakkyndig vurdering av doktorgradsprogrammet og samtale med Berit Kristin Haugdal om svarfrist.

Betingelse for akkreditering

Som det fremgår av vurderingen er ett av kriteriene i tilsynsforskriften ikke oppfylt mht krav til doktorgradsakkreditering. Konkret gjelder det at det utlyste professoratet i serviceinnovasjon må besettes med en kvalifisert person (jf side 20 i Sakkyndig vurdering av 24. november 2011). Høgskolen har, med søknadsfrist 15. juni i år, utlyst et professorat på feltet. Den sakkyndige komiteen for vurdering av søkere til denne stillingen har konkludert enstemmig og funnet en kandidat kvalifisert til stillingen. Høgskolens tilsettingsutvalg har den 30. november vedtatt å tilby dr. Lars Fuglsang professoratet i 100% stilling. Han er p.t. ansatt ved Universitetet i Roskilde, Danmark, og er allerede tilknyttet HiL gjennom en Iler stilling ved vårt fagmiljø for innovasjon (SIT). Han har i korrespondanse med høgskolen den 1. desember akseptert tilbudet og vil tiltre stillingen i begynnelsen av 2012 (trolig allerede den 1. februar). Høgskolen regner dermed med at kriteriet er innfridd og at de formelle innsigelsene mot akkreditering av INTOP anses imøtekommet. Kopi av signert arbeidskontrakt vil ettersendes til NOKUT så snart denne foreligger. E-post fra dr. Fuglsang, der han aksepterer jobbtilbudet, er vedlagt denne kommentaren.

Kommentarer for øvrig

Den sakkyndige komiteen gir i sin vurdering også det de avslutningsvis kaller ”gode råd for videre utvikling.” Vi oppfatter disse rådene som svært relevante, gode og konstruktive innspill som vi tar med i det videre arbeid for å utvikle fagmiljøet og doktorgradsutdanningen. Vi vil følge opp de råd som gis mht studiets innhold og krav. Vi merker oss også de rådene som gis når det gjelder samarbeid internasjonalt for å styrke fag- og kompetanseutvikling. Arbeidet med profilering av studiet vil vektlegges og publiseringsstrategi vil også være en del av vårt generelle arbeid med forbedring av det området.

Høgskolen har for øvrig ingen kommentarer til rapporten fra komiteen som vi finner dekkende og balansert for det programmet vi har utviklet. Vi har ikke registrert noen feil eller misforståelser som krever kommentar fra vår side.

Høgskolen i Lillehammer håper med dette at NOKUT har tilstrekkelig informasjon til å behandle saken i sitt styremøte i desember og ser frem til vedtaket.

Med vennlig hilsen

Bente Ohnstad
Rektor

Kari Kjenndalen
Høgskoledirektør

Vedlegg: E-post fra dr. Fuglsang

6 Sakkyndig tilleggsvurdering

Tilleggsvurdering av søknad fra Høgskolen i Lillehammer – ph.d. i innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor

Komiteen som foretok sakkyndig vurdering av søknad om akkreditering av ph.d. i innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor, har gjort sin tilleggsvurdering på grunnlag av kommentar og ny dokumentasjon fra Høgskolen på Lillehammer. I vår opprinnelige vurdering fremkom det at:

Komiteen anbefaler ikke akkreditering av ph.d.-studiet innovasjon i tjenesteyting – i offentlig og privat sektor (INTOP). Denne avgjørelsen vil imidlertid bli endret til en anbefaling om akkreditering hvis det utlyste professorat i serviceinnovasjon innenfor offentlig og privat sektor besettes med en relevant fagperson.

Følgende krav må innfris for å oppnå akkreditering:

Det utlyste professorat i serviceinnovasjon innenfor offentlig og privat sektor må besettes med en relevant fagperson.

På bakgrunn av Høgskolen i Lillehammers kommentar i brev av 2. desember 2011 hvor det redegjøres for ansettelse i det aktuelle professoratet, samt tilhørende dokumentasjon på ansettelsesforholdet, vurderer komiteen nå at dette kravet er etterkommet.

*For komiteen, Prof. Bjørn Asheim
2. desember 2011.*

7 Komiteens endelige konklusjon

Komiteen anbefaler akkreditering av ph.d.-studiet innovasjon i tjenesteyting – i offentlig og privat sektor (INTOP).

8 Vedtak

Doktorgradsstudiet ph.d. i innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor ved Høgskolen i Lillehammer, tilfredsstiller kravene til akkreditering slik de er utformet i NOKUTs forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning (tilsynsforskriften), kapittel 4 Akkreditering av studier, §§ 4.1 – 4.4, vedtatt av NOKUTs styre 27. januar 2011.

Ph.d.-studium i innovasjon i tjenesteyting – i offentlig og privat sektor, ved Høgskolen i Lillehammer, akkrediteres.

9 Dokumentasjon

Inneholder en fullstendig oversikt over hva som har blitt vurdert av de sakkyndige med tittel, dato, journalsak/arkivsak.

Det skriftlige grunnlaget for de sakkyndiges vurdering er som følger:

- *Søknad om akkreditering av PhD-utdanning innen “innovasjon i tjenesteyting – i offentlig og privat sektor”, datert 15. mars 2011, saksnr, 11/197-1, med tilhørende vedlegg:*
 - Vedlegg 1: Bestemmelse klagenemda
 - Vedlegg 2: Vitnemål og Diploma Supplement
 - Vedlegg 3: Beskrivelse av kvalitetssikring av det omsøkte studiet
 - Vedlegg 4: Høgskolens vedtatte forskrift for graden philosophiae doctor (Ph.d.)
 - Vedlegg 5: Høgskolens vedtatte reglement for det aktuelle studiet (herav bl.a. avtaler om opptak, veiledning og eventuelt ansettelsesforhold)
 - Vedlegg 6: Samarbeidsavtaler – kontrakt mellom utdanningsinstitusjon og arbeidsgiver eller samarbeidspart
 - Vedlegg 7: Beskrivelse av opplæringsdelen med obligatoriske og valgfrie emner/deler
 - Vedlegg 8: Avtaler om internasjonalisering
 - Vedlegg 9: CV for alle som inngår i studiets fagmiljø
 - Vedlegg 10: Publikasjonslister siste 3-5 år
 - Vedlegg 11: Dokumentasjon på FoU samarbeid og nettverk
 - Vedlegg 12: Nyansettelser – utlysningstekst for professorat i Service Innovation
- *Høgskolen i Lillehammers kommentar til Sakkyndig vurdering, datert 2. desember 2011, saksnr 11/197-16, med tilhørende vedlegg:*
 - *Bekreftelse fra dr. Lars Fuglsang om aksept av professorat (mail av 1. desember 2011)*
- *Forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning, datert 27.1.2011, med tilhørende merknader*
- *Database for Høyere Utdanning, <http://dbh.nsd.uib.no/>*